

Այսպէս նաեւ անոնք որ բոլոր իրենց յոյսն ու վստահութիւնը Աստուծոյ ողորմութեանը վրայ դրած՝ իրմէ կըսպասեն ամեն օգնութիւն ու մխի-

բարութիւն, եւ աշխարհիս նեղութեանց ու վշտաց ջորս զիեն փոջորկալից որոտած ժամանակը անվրդով սրտիւ քաղցր քուն կըլլան :

ՓԱՐԻԶԵԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ ԵՒ ԶԱՆԱԶԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔ

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՓԱՐԻԶԷ Ի ԿՈՍՏԱՆԳՆՈՒՊՈԼԻՍ.

ՆԱՄԱԿ ԵՐՐՈՐԳ.

« Դանուբէն Սեւ ծովը մտնելով յունիսի 1ին (որ էր ըստ ճին տումարին մայիսի 20), ուրք ժամ քալելէն ետքը հասանք Վառնա, ուր մեր ազգէն բաւական բազմաթիւ ժողովուրդ գտնուիլը յայտնի է. բայց որովհետեւ շոգեմաւը մեկ ժամէն աւելի չուշացաւ. նաւահանգստին մէջ, մենք ալ ջկրցանք ցամաքն էլլել ու համազգի էղբարց նետ տեսնուիլ :

« Պուրկազին զիմացն որ հասանք, անկէց Պօլիս գնացող ուրիշ ճանապարհորդաց նետ եկաւ շոգեմաւն էլլաւ. Աղրիանուպօլսոյ էւ Փիլիպպի առաջնորդ Սարգիս սրբազան արքեպիսկոպոսը, ուղեկից ունենալով Գերապատիւ Մեսրոպ վարդապետը : Ծանօթացանք իրարու. նետ ընտանի սիրով էւ ուրախութեամբ, էւ սրբազան առաջնորդը իր քաղցր ու գուարք ծանրութեամբը ամենուն պատկատելի էր շոգեմաւին մէջ :

« Վերջապէս յունիսի 5ին (մայիսի 22) առաւօտուան ժամը 6ին, գեղեցիկ օդով, էւ պայծառ արեւուն ասիական լեռներուն վրայէն տուած ողջունն ընդունելով՝ մտանք Կոստանդնուպօլսոյ ջրնաղ նեղուցէն ներս, էւ ինչ գուարճութիւն որ ունեցեր էի տասնընիւնգ տարի առաջ՝ նոյնպէս Սեւ ծովէն Պօլիս մտած ատենս, նոյնը առաւելաւն հանդերձ ունեցայ. ձգեցի էւրոպական աշխարհականի տնն հագուստս, Փարիզէն նետս առած եկեղեցականի վայելուց զգեստներս հագայ, էւ շոգեմաւին բարձրկէկ մեկ միջոցը անշարժ կեցած կըզմայլէի այն աննման վստփորին ու եզական մայրաքաղաքին յարափոփոխ տեսարաններուն գեղեցկութեանը վրայ :

« Շոգեմաւը դադրելուն պէս, Տաճկաց մարսապետն ու արգելանցի բժիշկն եկան, ինչպէս որ սովորութիւն է, ու նրաման տուին ուղեւորաց դուրս էլլելու : Շուտ մը մանր ու խոշոր նաւակներ շոգեմաւուն ջորս զին առին էւ ամեն նաւավար իր նաւակը կընրաւիրէր ձամբորդները : Այն բազմութեան մէջ տես-

նեմ որ հաստաբազուկ նաւավարին մեկն ալ բովիին նետ հայերէն կըլսօսի. հարցուցի իրեն քէ Հայ էս. տեսայ որ գոն սրտով ու լեցուն բերնով պատասխանեց քէ « Հրամեր էս, Հայ էմ : » Սիրտս գուարճացաւ, ու ըսի իրեն որ մեր սնտուկներն ու գմեզ առնու իր նաւակը. Սարգիս սրբազանն ալ հոն նրամցուցի, ու շխտակ մարսատունը գնացինք : Սրբազանը մասնաւոր պատրիարքական գիր ուներ տաճկերէն՝ որ իր կարասիքը մարսի նեղութեանն ազատ մնան. այն գրոյն զօրութեամբը մարսատան մէջ ատեն ջկորսընցուցինք, այլ շուտով գնացինք դէպ ի պատրիարքարանը ի Գումգափու : ձամբան շատ մը նաւակներ տեսանք մերագնեայ վաճառականներով ու խանութպաններով՝ արուեստաւորներով լեցուն, որ Սամաքիայէն էւ ուրիշ տեղերէ շուկան կերբային, ծանր ու անոյշ նայուածքով կըզիտէին գմեզ ու կանցնէին... այն առաջին անգամն էր՝ տասնընիւնգ տարիէ ի վեր՝ որ այնքան ազգային էղբարք մեկտեղ կըտեսնէի. ալ կրնաս հասկընալ այն միջոցին ունեցած ուրախութիւնս :

« Պատրիարքարանէն մեզի ընդ առաջ էլլողներն էղան Գերապատիւ Իգնատիոս վարդապետ՝ Սրբազանին արժանընտիր փոխանորդը, Գերապատիւ Ալեքսան վարդապետը, էւ ուրիշ վարդապետք էւ բահանայք : Հոն իմացանք որ Սրբազան Պատրիարք Հայրը քանի մը օրէ ի վեր Իսկիլուտար գնացեր է, էւ քէ մեր գալուստը շաբաթ մը ի վեր կըսպասուի էղերմանաւանդ քէ ոմանք (ի հարկէ ականայ բարեկամներ) այնպէս ճայն հաներ են որ իբր քէ շատոնց հասեր էմ Պօլիս, բայց ասդիս անդին բարբարուր կըշքջիմ էղեր՝ ջեմ զիտեր ինչ պատճառաւ... Մտայ պատրիարքարանին նաւակը, էւ Գերապատիւ Ալեքսան վարդապետին ու Մինրդատեան Թաղեոս աղային նետ անցանք Իսկիլուտար, անկէց ալ կառօք (Պօլսոյ գոյնգոյն

ու քերէս կառօքը) խորտուրորտ ու տաժանելի ճամբաներէ վեր ելլելով հասանք սուրբ Խաչ եկեղեցւոյն բովի պատրիարքական բնակարանը :

Այգարդ էս պատկանելի հոգեւոր Հայրերնիս զիս տեսածին պէս ոտք էլաւ ուրախութեամբ, ու խայտալով մը գրկէց համբուրէց զիս, հրամցուց չոր բովը նստիմ : Իսկ էս աչը համբուրելէս ետէս՝ քանի մը խօսքով յայտնեցի իմ ցնծութիւնս որ արժանացայ անձամբ էս մօտէն իր հայրական օրհնութիւնն ընդունելու, ուրախակից եղայ իրեն էս ազգիս որ նոյն օրերը պատահած փորձանքեն (որով ձիեն վար ընկեր էր) անվնաս ազատէր է Աստուծոյ ողորմութեամբը, էս ձեր ողջոյններն ու աշակերտաց մեծարանքը մատուցի իրեն : Շատ սիրով էս խնդութեամբ ընդունեցաւ Սրբազանը խօսքերս, էս զանազան հարցմունքներ ըրաւ հայրագութ խնամօք ձեր էս վարժարանիդ վրայ, էս այնպէս էրկու ժամու ջափ խօսակցեցանք : Հոն էին նաեւ պատրիարքարանի միւս Գերապատիւ վարդապետները, Իսկիւտարի բանաճաններն ոմանք, էս քանի մը պատուաւոր աշխարհականներ, որոց հետ անցուցինք այն իրիկունը : Երեկոյեան ժամերգութենէն ետէս պարտիզին մէջ ձաշեցինք, էս յետոյ սենեակս քաշուեցայ հանգչելու : Կենացս մէջ խիստ շատ անգամ պատահած էր ինձի այնպէս հանգիստ բուն ըլլայ. բայց խիստ քիչ անգամ եղեր էր այնպէս անոյշ կերպով արբըննալ՝ ինչպէս որ արբընցայ Երկրորդ օրը : Վասն զի առաւօտեան ջորս ու կեսին ատենները (ըստ Եւրոպացւոց) արբընցուց զիս քաղցրաձայն ժամկոչին բարձր ու սուր եղանակով ըրած հրեշտակային հրաւիրանքը քէ « Օրհնենալ է Աստուած. ճվ բարի քրիստոնէայք, Եկայք ի սուրբ Եկեղեցի : » Իսկիւտարի կանաչագարդ բլուրներն ու յատակ ու հանդարտ օդն ալ կարծես քէ իրաւցընէ Երկնային քաղցրութիւն մը կուտային այն երգոյն. անոր ետէսէն ձեռքի ցուպին ալ խորհրդաւոր դոփիւնը լսելուս պէս՝ ցատքեցի էլայ՝ գուարքամիտ խնդութեամբ փառք տալով Արարչին, էս յետոյ Սրբազանին ու միւս վարդապետաց հետ Եկեղեցին իջայ ի ժամերգութիւն :

« Նոյն օրը ազգային Գերագոյն Ժողովոյն գումարուելու օրն էր. ուստի քեպետ էս իջայ Պէյօղլու՝ բղբատենէն ձեր նամակներն առնելու համար, բայց կէսօրէն առաջ նորէն Իսկիւտար դառնալ ուզելով՝ ուրիշ տեղ ջկրցայ հանդիպիլ : Լաւ գիտես քէ Պէյօղլ մէջ ինչպէս շատ ժամանակ կանցնուի ու քիչ գործ կը տեսնուի՝ տեղերուն սաստիկ հեռաւորութեանն ու ճանապարհաց անտանելի կերպով տաժանելի ըլլալուն համար : — Գերագոյն Ժողովոյն անդամներուն հետ տեսնուիլս մեծ ուրախութիւն եղաւ ինձի, վասն

զի այն քիչ օրուան մէջ որ Պէյօղլս պիտի կենայի՝ շատ դժուար պիտի ըլլար անոնց ամէն մէկուն առանձին այցելութեան քաղելը, ինչպէս որ կը փափաքէի : Այն գումարման մէջ տասնըջորս հոգի որոշուեցան որ Խնամակալաց հետ մէկտեղ ժողովուրին ու լսեն ինձմէ Փարիզու վարժարանին ներկայ էս ապագայ վիճակն ու հանգամանքը, ինչպէս որ լսեցին ալ Երէք ժողովի մէջ, էս էս միւս գրերովս ծանուցի ձեզի... Այս միւսն աւելցընեմ որ յիբաւի զարմացայ ու սքանչացայ ժողովականաց եռանդուն մտադրութեանն ու ազգասիրական խոհեմ խորհրդածութիւններուն վրայ. էս մեծապէս յոյս առի որ այսպիսի հոգւով էս ընթացքով վտռեալ ատենակալներէ իրաւցընէ հաստատուն ու տեսական բարիքներու կրնայ սպասել ազգերնիս : Սոյն տպաւորութիւնս ըրաւ ժողովական աղաներուն կերպը նաեւ. Եղբօրս մտրին վրայ, որ այն միջոցին հոն Եկեր էր Սրբազանին աչը համբուրելու էս ազգիս մեծամեծացը հետ ծանօթանալու համար : Ուստի էս սիրով լսեմն առաւ. Երկու պատկեր նկարելու հոգը, որոց մէկը Գատըզեղի նորաշէն Եկեղեցւոյն համար է :

« Իրիկունը Պարտիզպանեան Աւետիս աղային տունը հրաւիրուեցանք, ուր Եկած էին Իսկիւտարի մէջ բնակող ուրիշ պատուաւոր ազգայիներուն զըլխաւորներն ալ, զոր օրինակ Օտեան Պօղոս աղան, Նուրեան Կարապետ աղան, Պեղձեան Պօղոս աղան, Մինաս Էֆենտին, Թոզարեան Մինաս աղան, էս այլն. էս մինչէս ուշ ատեն Փարիզու վարժարանին էս ուրիշ զանազան ազգային խնդրոց վրայ խօսակցութիւններ եղան : Անկէց դեպ ի պատրիարքարանը դարձած ատեննիս անակնկալ հրաւիրանաւ մը կանչուեցանք ուրիշ փոքրիկ ժողովարան մը, որոյ նշանակութիւնն ու զօրութիւնը շատ մեծ է մեզի համար. այսինքն Իսկիւտարի ուսումնասեր Երիտասարդաց վերձանութեան բանգարանը կամ զքօսարանը : Հոն գտանք Օտեան Գրիգորիկ աղան, Միսնէնտիսեան Մարտիրոս աղան, Աղաբոնեան Մկրտիչ աղան, Շիշմանեան Յովսէփ աղան էս ուրիշ քանի մը անձինք, էս հոն ալ խօսեցանք Փարիզու ազգային վարժարանին վրայ : Այսպէս նաեւ ուրիշ ամէն տեղ սովորական խօսակցութիւննիս վարժարանին վրայ կը ըլլար, վասն զի հարկ էր անոր համար ըսուած ու գրուած ջարախօսութիւնները ջրել (որ դժուար բան մը չէր), էս ամենուն սիրտը հանգչեցընել քէ այն վարժարանին ապագայ վիճակը շատ օգտակար էս գովելի պիտի ըլլայ՝ քէ որ ազգին ու Խնամակալաց կողմանէ պետք եղած գործունեութեան ու արիւրեան զանցառութիւն ջըլլուի :

« Երկրորդ օրը, որ էր շաբաթ, Սրբազանը զիս հետն առաւ ու Պէյօղլուի սուրբ Ներսիսեան Եկեղեցին

գնացինք : Այն ծովով ու ցամաքով եղած ճանապարհորդութեան հանդէսը նոր ու զարմանալի էր ինձի համար , բայց ոչ էս քեզի՝ որ անցեալ տարի շատ անգամ տեսեր ու վայելեր էիր ի Պօլիս գտնուած ժամանակը : Այն իրիկունը Տատեան Պօղոս Պէյ վառօղապետ ամիրային նետ գնացի Պէշիքքաշ յայցելութիւն Երամեան Գեորգ Պէյին , ճարտարապետ Կարապետ ամիրային էս Տատեան Յովնաննէս Պէյին , էս հոն ճաշէն էտորը՝ մինչէս կես գիշերէն անդին ալ բշէցին մէշերնիս եղած կարէնոր խօսակցութիւնները ազգային գործոց էս յառաջադիմութեան վրայ...

« Կիրակի առաւօտը կանուխ իջանք սուրբ Երրորդութեան Եկեղեցին , ուր առաջիկայ գտնուեցայ ժամերգութեան էս Սրբազան Պատրիարքին մատուցած հանդիսաւոր պատարագին : Կրնաս դիւրաս էրեսակայելի քէ սրբապի էր սրտիս ուրախութիւնը ի տես այնպիսի փառաւորութեան աստուածային պաշտամանց յազգիս , էս այնքան բազմութեան համագումար ազգայնոց՝ զոր էրբէր տեսած չէի . էրգոց բաղցրամայնութիւն էս կանոնաւորութիւն , արարողութեանց բարեկարգութիւն ու ճշդութիւն , հանդերձից պայծառութիւն , սպասուց մարտութիւն , աստըր ամենն ալ մեծապէս գրասէր էին իմ մտադրութիւնս , էս հոն ալ յայտնի կըտեսնէի քէ սրբապի անպատշաճ էս անյարմար փոփոխութիւնները ըրած են ազգային վեմ արարողութեանց մէջ նոյն իսկ Պօլսոյ էս Վենետիկոյ հռովմէական Հայերը... Իրաս է որ փափարելի էր տեսնել նաեւ Պօլսոյ այլ էս այլ ազգային Եկեղեցեաց մէջ աւելի անփոփոխ միակերպութիւն յերգս էս յարարողութիւնս . սակայն եղած տարբերութիւնները քերէս բաներ էրեսցան ինձի , ուստի էս անոնց վերցուիլը դիւրին . զոր օրինակ.....

« Պատարագէն Ետէ Սրբազանին նետ գնացինք Խորասանձեան Պետրոս ամիրային տունը , ուր ժողովուեցան նաեւ շատ մը պատուաւոր ազգայինք : Կերակրէն Ետէ Երկրորդ անգամ գումարուեցաւ հոն խնամակալաց ժողովը առանձին՝ տասնըջորս հոգով , յորում եղած խօսակցութիւնները էրէր ժամեն աւելի բշէցին : Հարկ չէ քեզի լիշէցընել քէ սրբապի հեռատես , խոհեմ , Եռանդուն , ազգասէր էս խաղաղասէր հոգով խօսեցան հոն ալ ժողովականք , էս կարէնոր պատասխաններն ընդունեցան ինձմէ :

« Այն իրիկունը դարձեալ Պէշիքքաշ ճարտարապետ ամիրային տունը անցընէին Ետէ , Երկրորդ օրը գնացինք Էյբօրս նետ յայցելութիւն Ռուսաց դեսպանին , որ շատ սիրով ընդունեցաւ զմեզ : Յետոյ վառօղապետ Պօղոս Պէյը հաճեցաւ ներկայացընել զիս վեմամալլ Ֆերճի Անձեա փաշային ի Թօփնանէ , ուր էին նաեւ

Իսմայիլ փաշան էս ուրիշ բանի մը փաշաներ , էս ապա տարաս իւր մեծակառնոյց ամբարանոցը ԱյստէՖանոս՝ Մագըր գեղէն անցնելով...

« Առաջուց որոշուած էր որ Երկրորդ օրը Խասգեղ գտնուիմ . ուստի Միսաբեան Աւետիս աղային տունը հրաւիրուեցայ , ուր ժողովուեցան այն կողմերը բնակող ուրիշ շատ պատուաւոր ու ազգասէր անձինք , զորս Երկայն կըլլար մի առ մի յիշատակելը : Այն իրիկունն էր որ հրդէն մը պատանեցաւ Սարայպուռնուի պալատին մէջ , էս մենք փութացանք Խասգեղի բարձրադիտակ յեռանը վրայ Էլլէլու որ տեսնէնք այն անաւոր ու Պօլսեցուց աջքին համար սովորական եղած տեսարանը : Յետոյ համառօտ այցելութիւն մըն ալ ըրինք Կեկեղեան Յովնաննէս աղային տունը , ուր ժողովականաց բազմութիւնը առաջինէն ալ աւելի էր :

« Չէի կրնար Խասգեղէն Էլլէլ՝ առանց տեսնելու այն բաղին Եկեղեցին ու դպրոցը , էս ընթերցասիրաց ընկերութեան նոր բացուած բանգարանը : Այս փափաքանացս կատարուելուն ալ պատճառ եղաւ գլխաւորապէս մեր ազգասէր էս բազմամտութեան բարեկամը՝ Մովձեան Մկրտիչ աղան , էս շատ ուրախացայ՝ տեսնելով Եկեղեցույն բարեգարդութիւնը էս դպրոցին բարեկարգ յառաջադիմութիւնը : Արդէն լսած էի , անձամբ ալ տեսայ Խասգեղի մերազնեայց միաբանասէր ջանացողութիւնն ու գոարձացայ հոգով : Նոյնպիսի հաճութեամբ սրտի տեսայ նաեւ Սամաթիոյ Եկեղեցին , էս յետոյ ուսումնարանը , յորում աշակերտք աւելի ալ յառաջադիմ էրեսցան՝ բազմարդիւն էս անխոնջ հսկողութեամբ Մինձի Անդրանիկ աղային , էս խնամօք ընտիր էս գովելի վարժապետաց՝ Եկեղեցականաց էս աշխարհականաց : Բաւական պերճախօսութիւն չէի գտներ բերանս՝ անոնց էս աշակերտաց ջանասիրութիւնը գովելու էս յառաւել զարգացումն յորդորելու . բայց յուսամ քէ իրենք յա հասկըցան սրտիս փափարն ու կարճ խօսքերուս ընդարձակ իմաստները :

« Ուրբար օրը , ըստ բարեւեր հրամանի Սրբազան Հօր՝ սուրբ պատարագը մատուցի Իսկիւտարի Եկեղեցին մեծանանդէս պայծառութեամբ . Երկրորդ օրը Պէշիքքաշի Եկեղեցին , էս Երրորդ օրը , որ էր կիրակի , Պէյօղոսի սուրբ Երրորդութեան Եկեղեցին : Այս Երկուրին մէջ ալ մէյմէկ ատենախօսութիւն ընելու համարձակեցայ ի խնդրոյ բարեպաշտից , էս սրտիս բերկրութենէն կրնամ ըսել քէ յեզուս ալ բաւական արձակ գտայ՝ յանպատրաստից բարոզատու ըլլալու առաջին անգամ այնչափ բազմութեան առջէս :

« Այն օրը խնամակալաց ժողովը դարձեալ գումարուեցաւ Խորասանձեան Պետրոս ամիրային տունը ,

Փարիզու. Հայկազեան Վարժարանից հաստատութեանն ու պայծառութեանը համար պետք եղած միջոցներուն վրայ նորէն մտածուեցաւ, ու եղած որոշմունքներն ի գիր առնուեցան. անտարակոյս եւ որ անոնց գործադրութիւնն ալ չուշանար, վասն զի ժողովականաց եռանդը շատ մեծ տեսայ, եւ զիրենք ամեն տեսակ դժուարութեանց դիմն առնելու պատրաստ : Ժողովոյն երկար քշելովը չկրցայ կանուխիկէ հասնիլ Օրբագեղի դպրատանը պարգեւաբաշխութեան հանդիսին, յոր հրահրուած էի օրով առաջ մեր ազնիւ բարեկամ Նուսուֆեան Պարոն Տիգրանին հոգաբարձութեամբը. բայց հանդիսականք զեռ. չէին ցրուած երբոր հասանք հոն, եւ Սրբազան Պատրիարքը զեռ. նախագահութեան արո՞ւին վրայ բազմած էր՝ հանդերձ մեծ բազմութեամբ Եկեղեցականաց եւ աշխարհականաց : Հոն տեսնուեցայ սիրով նաեւ. նախկին Պատրիարք Մատրեոս Սրբազանին նետ, որ խանդադատանօք ողջագութեց զիս :

« Պոյիսէն ճամբայ Էյլելու. ժամանակինս մօտեցեր էր, ուստի անկարելի էղաւ Օրբագեղի աղաներուն հրահրանքը ընդունիլ ու հոն մնալ՝ երկրորդ օրը պատարագ մատուցանելու համար : Սրբազան Պատրիարք Հօր օրհնութիւնը խնդրելով աջը համբուրեցի, ու դարձայ Պէյօղու, պատրաստուեցայ որ ճամբայ Էյլէնը դէպ ի Օտեսա :

« Այն օրերը հագիւ հասեր էր Պոյիս *Ուրուազիճը*, եւ Էղբայրս կրբածներ զայն սրունց որ արժան կրհամարէր. ալ չեմ զիտեր թէ ինչ տպաւորութիւն ըրաւ մեր համագրի Էղբարց վրայ այն համառօտ գրուածքքերէս կամաց կամաց իմացուի :

« Յունիսի (16) 4ին առաւօտը մտանք Օտեսայի շոգենաւը, ուր Էկած էին դարձեալ շատ մը բարեկամներ ի յուղարկաւորութիւն, եւ Էրանք ճամբայ : Վաստի որի ջրնադագեղ ակունքը ողջունելով նեռացած ժամանակինս այն էր միայն փափարս որ զմեզ այնքան սիրով եւ ուրախութեամբ ընդունող ազգասէր սրտերը հասկընալին թէ ճրջափ մեծ է իմ առ. նոսա երախտագիտութիւնս ու շնորհակալութիւններս : Իսկ մտրիս մեջ՝ շոգենաւին անխնէրուն փրփրեցուցած գեղեցիկ այլքներուն պէս կըծփային այն ամենայն խորհրդածութիւններն ու խօսակցութիւններն որ այն տասուիրէր օրուան մեջ ունեցայ մեր սիրելի եւ պատուական համագրի Էղբարց նետ : Կըմտածէի թէ արդէօք անոնցմէ ճր մեկը պիտի կարենամ հաղորդել մեզի՝ ինչպէս որ կըփափարէի ու խոստացեր էի. կըվարանէի թէ արդէօք պիտի կարենամ մի առ. մի նշանակել զոնէ այն անձանց անմոռանալի անունները որ այնչտփ բարեսրտութեամբ պատուասիրեցին զիս, եւ ինեւ. զմեզ... Տեսայ որ չափէն աւելի խօսքս պիտի երկըննայ. որոշեցի որ այս համառօտ գրութեամբս զոն ըլլայ խնդրեմ այս անգամ : Սեւ ծովը մտածներնուս պէս սկսայ գրել ասիկայ, եւ այլքներուն շարժմունքէն սիրտս շատ չայլայլած ատենները շարունակեցի, մինչեւ որ անա այս առաւօտ հասանք Օտեսայի դիմացը, եւ փառք տուինք Աստուծոյ որ ծովաջուռ ճանապարհորդութեան նեղութիւններէն անվտանգ եւ անվնաս մնալով ազատեցանք աղօթիս սիրելեաց... :

Գ. Վ. Ա.

« Հանդէպ Օտեսայի, (18) 6 յունիսի 1857 : »

ՏԵՍԱԿԱՆ ԳԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ.

Ամեն մարդ պետք է որ քիչ մը իր բժիշկն ըլլայ, եւ ասոր համար խելք եւ ուշադրութիւն միայն հարկաւոր է, որ ցաւի մը օգտակար նուսխայ (րեզէքա) կարողացած կամ լսած ատենը միտք պահէ, եւ պետք եղած ժամանակ գործածէ զայն : Այս փորձուած նուսխաներէն մեկ քանին դենմը հոս :

Անոնք որ շատ անգամ անգար կամ կէս գլխու ցաւ կունենան, պետք է որ կտոր մը բննզի (տիւլպենտ) մեջ պզտիկ պտղուց (պիր չիմտիք) մը փշրած քափուր (քեաֆիրի) դենն ու ականջներուն մեջ խորեն. կրտեսեն որ ինչպէս ցաւը շուտով կանցնի :

Երբոր մեկուն ակոսան ցաւի, բամբակի կտոր մը պետք է կտրէ, վրան մեկ կամ երկու կարիլ

բլորձորմ կարեցընէ ու ցաւած ակոսային կողմի ականջին մեջ դնէ. մեկէն ցաւը կանցնի՝ սրջափ ալ սաստիկ որ ըլլայ : Երկու կարիլէն աւելի պետք չէ դնել, վասն զի այնչտփն անգամ մեծ տաքութիւն կըպատճառէ : Մեկուն քրէն սաստիկ արիւն եկած ժամանակ եղիճը (ըսըրդան) ճզմելու, ջուրն առնելու, մեջը բուռ (ավուճ) մը պրօն (քիֆրիք) քարխելու ու ոնգաց վրայ բռնելու է. մեկէն արիւնը կըկտրի :

Մատնաշուրքն (տօլամա) ըսուած վերքը որ անտանելի ցաւ կուտայ, երեք օրուան մեջ աներեւոյք կըլլայ թէ որ ճերմակ սոխ մը տաք մոխրի մեջ եփես ու վրան պատես : Թրք երկու անգամ սոխը փոխելու է :